

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010415
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814010415.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka, v trestnej veci proti obžalovanej P. B., nar. XX.X.XXXX v O., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaniach obžalovanej P. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1. októbra 2014, sp. zn. 3T/121/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej P. B. a odvolanie prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/121/2014 zo dňa 1.10.2014 bola obžalovaná P. B. uznaná vinnou zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 10.4.2014 okolo 19.30 hod. v X., v byte č. X na Q. XX, pod vplyvom alkoholu počas hádky so spolubývajúcim P. B. sa mu vyhrážala zabitím a následne po tom, čo poškodený šiel k drezu, pri ktorom stála, otočila sa k nemu, v ruke mala nôž a poškodeného týmto nožom pichla do pery a do brucha, čím mu spôsobila bodnú ranu hornej pery, neprenikajúcu do dutiny ústnej, a bodnú ranu prednej brušnej steny na úrovni pravého mezogastria, penetrujúcu do dutiny brušnej s bodným poranením veľkej predstery s následným krvácaním do dutiny brušnej, s dobou liečenia a rekonvalescencie minimálne 6 týždňov.

Za to bola obžalovaná P. B. odsúdená podľa § 155 ods.1 Tr.zák., s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 36 písm.l/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 39 ods.1 Tr.zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku ihneď po vyhlásení podali odvolania okresný prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovanej a obžalovaná P. B..

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že uloženie trestu obžalovanej s použitím ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. považuje za nedôvodné, uložený trest za nedostatočný pre dosiahnutie účelu trestu. Okolnosti prípadu, kvôli ktorým súd prvého stupňa uložil trest s použitím ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák., t.j., že skutok vyústil z neharmonického aktuálneho spolužitia s poškodeným, ktorý pod vplyvom alkoholu vyvolával a v čase skutku vyvolal hádku, strach obžalovanej z konfliktu a jej napadnutia, boli podľa názoru prokurátora bežným spôsobom života obžalovanej a poškodeného, ktorí dlhodobo nadmieru požívali alkoholické nápoje a viedli neusporiadaný život. Údajné obavy obžalovanej z napadnutia poškodeným nie sú dôvodné a nemajú základ vo vykonanom dokazovaní. Práve naopak zo spisu vyplýva podozrenie, že obžalovaná už v minulosti napadla poškodeného vidličkou, pričom priestupkové konanie v tejto veci bolo zastavené z dôvodu zmeny výpovede poškodeného. Žiadne fyzické útoky poškodeného na obžalovanú neboli preukázané. Súčasne

sa prokurátor nestotožnil s existenciou mimoriadnych okolností na strane obžalovanej. Podľa záverov znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatria, sa osobnosť obžalovanej vyznačuje okrem iného poruchami správania v ebrietách, s opakovanými agresívnymi činmi. Sama obžalovaná uviedla znalcom, že keď pije, vie, že je agresívna. Z uvedeného vyplýva, že aj stíhaný skutok je len dôsledkom objektívne nižšej miery sebaovládania obžalovanej v stave alkoholického opojenia, čo jej bolo známe a túto okolnosť nemožno preto hodnotiť ako mimoriadnu. Napokon uložený trest nezodpovedá ani následku činu, keď podľa záveru znalca z odboru chirurgia v danom prípade len náhodou s poukazom na bodný kanál u poškodeného a nôž, ktorý bol použitý, nedošlo k závažnejšiemu následku. V konečnom dôsledku prokurátor poukázal na skutočnosť, že podľa vyjadrenia poškodeného, v dôsledku následkov zranení spôsobených obžalovanou, ukončil s ním zamestnávateľ pracovný pomer, nakoľko práve tieto mu bránili vykonávať fyzicky náročné práce baníka. Aj tento následok je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje prokurátor uložený trest za nedostatočný a nezákonný z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanej trest bez použitia ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovanej táto uviedla, že jej odvolanie smeruje proti výroku o treste. Poukázala na skutočnosť, že prvostupňový súd správne vzhľadom na okolnosti prípadu a jej osobu, uložil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods.1 Tr.zák., avšak podľa jej názoru jej mohol byť uložený aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení a ambulantnej protialkoholickej liečby. Už na pojednávaní vyjadrila vôľu podrobiť sa takejto liečbe a táto by mala pre ňu význam i napriek vyjadreniu znalca na pojednávaní. Po prepustení z väzby by mohla bývať u svojich rodičov tak, že by neprichádzala do kontaktu s poškodeným, čomu by tiež mohlo zabrániť aj uloženie opatrenia spočívajúceho v zákaze priblíženia sa k poškodenému. Do prostredia, v ktorom došlo ku konfliktnej situácii sa dostala z dôvodu, že stratila prácu v Českej republike a po návrate na územie SR nemala inú možnosť bývania, tak sa nasťahovala k poškodenému. Snažila sa získať prácu, aby mohla plniť svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť. Poukázala na to, že doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.e/ Tr.por. zrušil výrok o treste a sám rozhodol podľa § 322 ods.3 Tr.por. tak, že jej uloží trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom s uložením probačného dohľadu na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia ambulantnej protialkoholickej liečby.

K odvolaniu obžalovanej sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že uloženie trestu tak ako to navrhuje obžalovaná, by bolo v rozpore so zásadami ukladania trestov, ako aj účelom trestu a súčasne by neodzrkadľovalo následky jej konania, pričom opätovne zdôraznil, že k ťažšiemu následku v danom prípade nedošlo len náhodou. Opätovne taktiež poukázal na následok v podobe straty zamestnania poškodeného z dôvodu zranení, ktoré mu spôsobila práve obžalovaná. Pokiaľ ide o možnosti liečby závislosti na alkohole obžalovanej, prokurátor podotkol, že takéto možnosti mala aj pred spáchaním samotného skutku, avšak nevyužila ich, preto argumentáciu v tomto smere vyhodnotil ako tendenčnú.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obhajca obžalovanej prečítal vyjadrenie obžalovanej, v ktorom vyjadrila nesúhlas s názormi prokurátora uvedenými tak v dôvodoch odvolania, ako aj vo vyjadrení k jej odvolaniu. Poukázala na iné prípady, keď za závažnejšie trestné činy boli uložené tresty odňatia slobody síce prísnejšie ako u nej, avšak nie výrazne. Preto jej uložený trest odňatia slobody zohľadňuje všetky okolnosti prípadu a nie je neprimerane mierny. Dodatočné predloženie dohody o skončení pracovného pomeru poškodeného prokurátorom považuje za účelové a tendenčné. Podľa jej názoru by bolo potrebné ďalšie znalecké dokazovanie, či spôsobené zranenia majú priamy príčinný vzťah s ukončením pracovného pomeru. Poukázala tiež na vyjadrenie poškodeného, ktorý sám uviedol, že podľa jeho názoru mu obžalovaná uvedené nechcela spôsobiť a nežiadal náhradu škody. Žiadala, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jej odvolania a odvolanie prokuratúry zamietol.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v súlade s podaným odvolaním navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanej trest odňatia slobody bez použitia § 39 ods.1 Tr.zák. v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovanej uviedol, že sa plne pridržiava písomného odôvodnenia odvolania, jej vyjadrenia a žiadal zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, určením probačného dohľadu na primeranú dobu za súčasného uloženia primeraných obmedzení, tak ako ich súd uzná za vhodné. Dodal, že pokiaľ ide o stratu zamestnania poškodeného, táto skutočnosť bola známa už na súde prvého stupňa.

Obžalovaná P. B. uviedla, že súhlasí so slovami svojho obhajcu a žiadala, aby odvolací súd rozhodol tak ako navrhol obhajca. Dodala, že jej je ľúto čo sa stalo.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. zistil, že odvolania obžalovanej a okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu obžalovanej okresný súd správne prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jej pomery a možnosti nápravy, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Tr. zák. Je potrebné uviesť, že v prejednávacom prípade v zmysle § 41 ods.1 Tr.zák. a § 38 ods.2 Tr.zák., za súčasného zistenia jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) Tr. zák., t.j. že sa priznala k trestnej činnosti a túto úprimne oľutovala a tiež existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Tr. zák., že spáchala viac trestných činov, obžalovanej hrozil úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia § 155 ods.1 Tr.zák., kde je trestná sadzba od 4 do 10 rokov odňatia slobody. Po vyhodnotení všetkých skutočností a zásad dôležitých z hľadiska jeho ukladania, však prvostupňový súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, vo výmere 2 roky. Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní, že ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. pri ukladaní trestu nemožno v tomto konkrétnom prípade aplikovať, sa s takýmto názorom nestotožnil. Je nutné poukázať na okolnosti prípadu, tak ako ich podrobnejšie uviedol súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, z ktorých vyplýva okrem iného i skutočnosť, že určitý podiel na konfliktnom spolužití medzi obžalovanou a poškodeným nesie i sám poškodený, ktorý pod vplyvom alkoholu vyvolával hádky a konfliktné situácie, čo sa stalo i v čase skutku, pričom obžalovaná uvádzala, že mala strach z napadnutia. Skutočnosť, že poškodený sa v minulosti voči nej žiadneho agresívneho konania nedopustil, ešte neznamená, že takúto obavu nemohla mať. Argument prokurátora, že sama obžalovaná uviedla znalcom, že keď pije, vie, že je agresívna a aj stíhaný skutok je len dôsledkom objektívne nižšej miery sebaovládania obžalovanej v stave alkoholického opojenia, je síce pravdivý, avšak možno sa dôvodne domnievať, že bez príspevnia poškodeným ku konfliktnej situácii by k skutku nedošlo. Uvedené je potom nutné hodnotiť tiež v súvislosti so zisteniami znalcov psychiatrov, z ktorých vyplýva, že okrem iných faktorov (nadmerné požívanie a závislosť na alkohole) určitú úlohu zohrala v konaní obžalovanej aj zistená zmiešaná porucha osobnosti, ktorá sa u nej začala vyvíjať už v čase puberty. Aj keď táto porucha osobnosti síce nemala v čase činu u nej vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, došlo po požití alkoholu v stave jednoduchej opitosti stredne ťažkého stupňa k odbrzdzeniu jej abnormálnej osobnosti so sklonom k impulzívnemu správaniu. S poukazom na uvedené okolnosti prípadu a tiež pomery obžalovanej, ktorá nie je osobou, ktorá by bola výraznejším spôsobom kriminálne narušená, hľadí sa na ňu akoby nebola odsúdená, vo výkone trestu doposiaľ nebola, ako aj s prihliadnutím na to, že sa k trestnému činu v plnej miere doznela a tento aj úprimne oľutovala, dospel krajský súd k záveru, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre ňu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Po vyhodnotení všetkých rozhodujúcich kritérií, vrátane spôsobeného následku, dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej za spáchané trestné činy za použitia ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. v trvaní

2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, nie je neprimerane mierny, je trestom zákonným a spravodlivým, ktorý podľa presvedčenia súdu bude mať na ňu dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomila závažnosť svojho protispoločenského konania a bude ním splnený účel trestu.

Na druhej strane zaoberajúc sa odvolaním obžalovanej, ktorá sa domáhala trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom a s uložením probačného dohľadu na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia ambulantnej protialkoholickéj liečby, odvolací súd dospel k záveru, že takýto trest by naopak bol neprimerane mierny vzhľadom k závažnosti spáchania trestnej činnosti obžalovanou a spôsobeného následku. Pokiaľ ide o ambulantnú protialkoholickú liečbu, odvolací súd poukazuje na závery znalcov psychiatrov, ktorí ani nenavrhlí obžalovanej uložiť liečenie z dôvodu, že nie je k závislosti kritická, má k nej odmietavý postoj a v minulosti bola opakovane na ústavnom liečení, ktoré opakovane prerušila a liečba by teda nesplnila účel. Preto ani súd prvého stupňa liečenie neuložil, pričom odvolací súd v kontexte uvedeného takýto návrh obžalovanej vyhodnotil len ako snahu o zmiernenie trestu.

Z týchto dôvodov odvolania obžalovanej a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.